

Kannattaako raskas hoito? Mieheksi korjattu Alex Muurinen lähes luovutti kipujen takia

Netta Jaminalle tehtiin kymmenkunta leikkausta ja hänestä tuli Alex Vincent. Hoito ei lopu leikkauksiin, vaan esimerkiksi testosteroneihin tarvitaan jatkuvasti rahaa. Sitä nuorukaisella ei aina ole ollut. Kannattiko?

Transsukupuolisuus 14.4.2018 klo 15:55

Penina Peltonen

Johanna Talasterä
[@JTalaste](#)

1

Alex Muurinen on kasvattanut parran ja viikset. Rauhallisella ja matalalla äänellä hän pohtii, kannattiko raju prosessi, johon hän ryhtyi muuttaakseen sukupuolensa. Maaliskuussa 2015 Muurinen oli juuri toipumassa viimeisestä leikkauksesta, jossa hänen sukupuolensa korjattiin naisesta mieheksi. Takana oli kymmenkunta leikkausta.

Viimeisessä leikkauksessa hänelle rakennettiin ihan oikea, toimiva penis ja kivespussit reidestä otetusta ihosta.

– Se oli rankin hetki koko prosessissa. Leikkaukset oli silloin tehty, mutta vielä kotona ollessani oli kovia kipuja.

**Sairaalasängyssä ehdin vähän liian pitkään miettiä, ovatko kivut
tosiaan muutoksen arvoisia.**

ALEX MUURINEN

Alex Muurinen oli viimeisen leikkauksen jälkeen kuusi viikkoa sairaalassa. Se on pitkä aika. Sängystä hän sai ensimmäisen kerran nousta ylös neljän viikon kuluttua operaatiosta. Kahdella ensimmäisellä kerralla sängystä noustuaan Muurinen pyörtyi. Mieleen hiipi hetkellinen epäily siitä, oliko tässä kaikessa tosiaan järkeä.

– Sairaalasängyssä ehdin vähän liian pitkään miettiä, ovatko kivut tosiaan muutoksen arvoisia.

Leikkausalueetta poltteli ja kiristi, pienikin liikahdus koski. Veritulppa puristi jalkaa, joka oli niin kipeä, ettei siihen edes voinut kuvitella koskettavansa. Selkää ja hartioita särki kaikesta sängyssä makaamisesta. Lisäksi tuli päänsärky ja suu sekä silmät olivat kokoajan rutikuivat. Välillä oli kylmä ja välillä kuuma.

– Peittoa ei voinut ottaa päältä pois, kun sen siirtäminen aiheutti niin kovaa kipua.

Mutta siinä vaiheessa ei enää voinut peruakaan.

ALEX MUURINEN

Tilanne uhkasi jo henkeä, koska jalkoihin tuli useita veritulppia, joita jouduttiin korjailemaan uusilla operaatioille. Tällöin Alex Muurinen mietti, kannattiko rumbaan sittenkään lähteä.

– Mutta siinä vaiheessa ei enää voinut peruakaan.

Muurinen uskoi silti koko ajan, että asiat alkavat sujua, kun hän pääsee kotiin sairaalasta. Niin siinä onneksi kävikin.

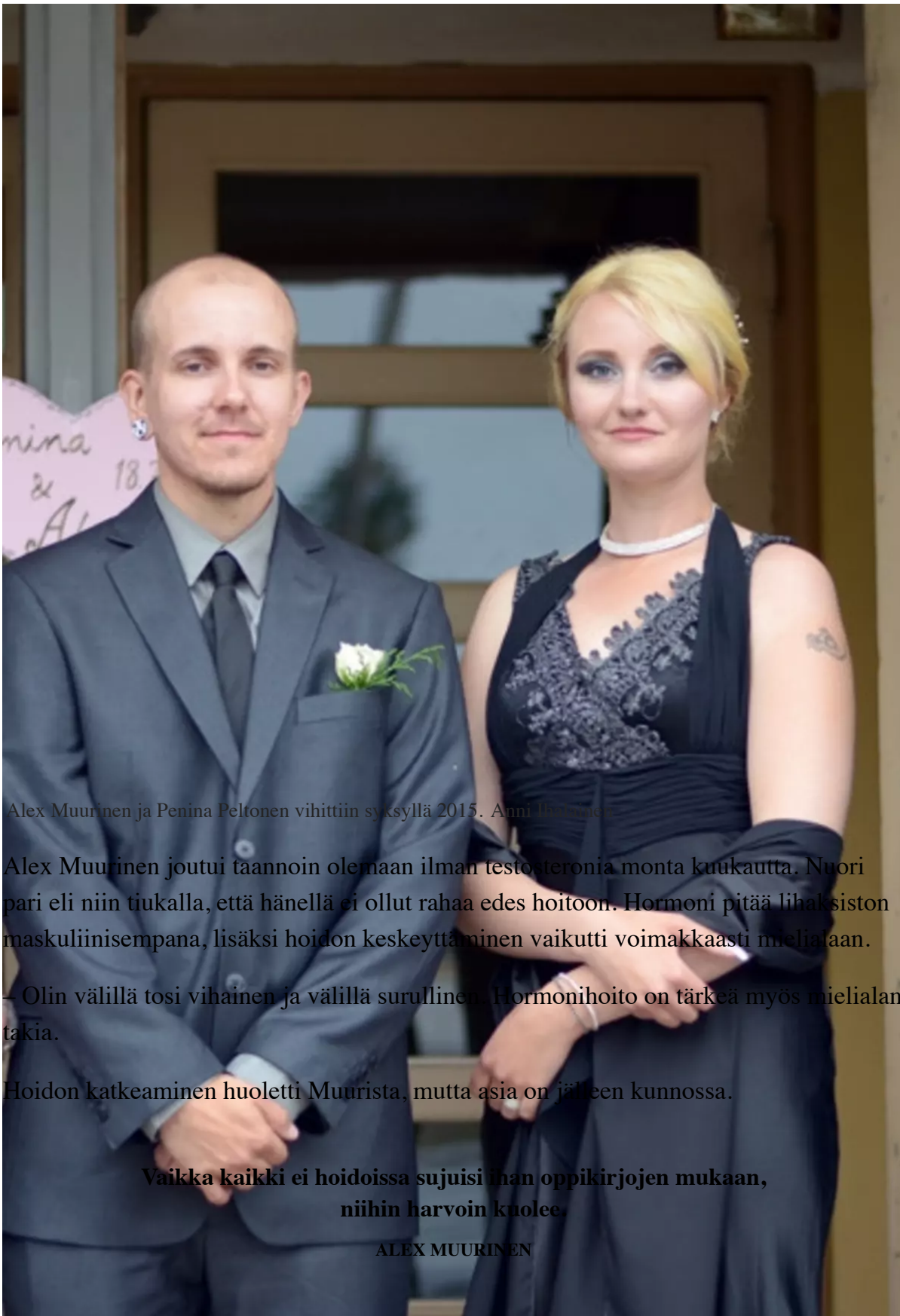
Fyysiseen kuntoutukseen meni sairaalasta pääsyn jälkeen viitisen viikkoa. Sen jälkeen Alex Muurisen olo alkoi selkeästi kohentua ja liikkuminen oli helpompaa. Mitä enemmän pystyi liikkumaan, sitä nopeammin kunto alkoi parantua. Kesäkuussa 2015 vointi oli jo fyysisesti hyvä.

Hormonihoito katkolla rahapulan takia

Nyt Muurisella olisi yksi leikkaus vielä edessä. Siinä siistittäisiin aiemman leikkauksen jälkiä, mutta se ei ole pakollinen. Sen sijaan hormoneita mies joutuu käyttämään koko loppuelämän. Suomessa hormonihoiton voi tehdä geelin avulla tai valita kahdesta erilaisesta pistoksesta. Muurinen käyttää kymmenen viikon välein pistettävää injektiota, jonka hän pistää itse lihakseen. Pistoksen voi ottaa myös terveyskeskuksessa.

Hormonihoito ylläpitää hormonitasapainoa. Alex Muurisella ei ole enää munasarjoja, joten hänen kehossaan ei ole lainkaan luonnollista hormonituotantoa.

Suomessa transsukupuoliset saavat lääkärinlausunnolla Kela-korvauksen hormonihoidosta. Omavastuu on aina vuoden alussa 50 euroa. Sen jälkeen itse maksettava osuus lääkkeen hinnasta on Muurisen tapauksessa noin 5 euroa pistokselta loppuvuoden ajan. Ilman Kela-korvausta yksi pistos maksaisi hänelle noin 80 euroa.

Alex Muurinen ja Penina Peltonen vihittiin syksyllä 2015. Anni Ilkka/YLE

Alex Muurinen joutui taannoin olemaan ilman testosteronia monta kuukautta. Nuori pari eli niin tiukalla, että hänellä ei ollut rahaa edes hoitoon. Hormoni pitää lihaksiston maskuliinisempänä, lisäksi hoidon keskeyttäminen vaikutti voimakkaasti mielialaan.

– Olin välillä tosi vihainen ja välillä surullinen. Hormonihoito on tärkeä myös mielialan takia.

Hoidon katkeaminen huoletti Muurista, mutta asia on jälleen kunnossa.

**Vaikka kaikki ei hoidoissa sujuisi ihan oppikirjojen mukaan,
niihin harvoin kuolee.**

ALEX MUURINEN

Muutenkin elämään kuuluu hyvää. Pariskunta asuu Ypäjällä pienessä omakotitalossa ja pyörittää viiden hevosen tallia. Kolme hevosta on omia, lisäksi tontilla temmeltää kaksi koiraa ja neljä kissaa.

Ypjäjä on pieni kylä, mutta Hevosopiston takia siellä asuu paljon nuoria. Muurinen ei koe olevansa kylän puheenaihe.

– Vanhempia ihmisiä saattaa kummeksuttaa naisesta mieheksi muuttuminen, mutta nuorille tässä ei nykyään ole mitään omituista.

Alex Muurinen työskentelee kengitysseppänä, hänellä on kolmisenkymmentä hevosta kengitettävänä joka kuukausi. Kengitysseppän ammattitutkintoa hän ei ole vielä suorittanut. Käsityöläisammatti hevosten parissa on tärkeä miehelle, jonka elämään hevoset tulivat ratsastusterapian kautta hänen ollessaan 16-vuotias.

Onko transsukupuolisuus muoti-ilmiö?

Alex Muurinen jakaa transsukupuolisuudesta avoimesti tietoa blogissaan, ja hän on antanut useita haastatteluja aiheesta tiedotusvälineille. Yhteydenottoja tulee erityisesti nuorten transihmisten vanhemmilta.

Myös moni samojen asioiden kanssa painiskeleva nuori on ollut häneen yhteydessä ja kertonut, että nyt kun he ovat saaneet tietää, mitä sukupuolenkorjaushoidossa tapahtuu, he uskaltavat lähteä siihen.

Alex Muurisen mukaan sukupuolenkorjausprosessiin kannattaa lähteä, vaikka ei olisi asiasta täysin varma. Alussa, kuuden kuukauden keskustelujakson aikana asiaa katsotaan eri näkökulmista useiden psykologien ja lääkäreiden kanssa. Silloin hoidon voi lopettaa koska tahansa.

– Jos ammatti-ihmiset toteavat sinut transihmiseksi, voit silti vielä siinä vaiheessa keskeyttää hoidon ja olla menemättä leikkauksiin.

Transsukupuolisten asiat ovat olleet viime vuosina paljon esillä. Muurinen pohtii, että nuorten ihmisten parissa transihmisyys on ehkä jossain määrin muodostunut jopa muoti-ilmiöksi.

– Jotkut nuoret saattavat hiukan liiankin helposti kuvitella olevansa jotain, mitä eivät oikeasti ole. Varsinkin teini-iässä, kun ihminen etsii itseään eikä vielä oikein tiedä mitä on.

Yhteydenotot Transtukipisteeseen huimassa kasvussa

Kasvava kiinnostus trans- ja muunsukupuolisuuteen näkyy myös Setan Transtukipisteessä. Yhteydenottojen määrä on kasvanut 60 prosenttia viime vuodesta. Transtukipisteen johtava sosiaalityöntekijä Maarit Huuska kertoo, että heihin otetaan

yhteyttä useissa sukupuolen moninaisuuteen liittyvissä asioissa, joten kaikki kysymykset eivät koske sukupuolenkorjaushoitoa.

Oman sukupuoli-identiteetin pohtiminen on ollut jo pidempään kasvussa Suomessa ja muissakin länsimaissa.

MAARIT HUUSKA

Huuska ei usko, että kyse olisi muoti-ilmiöstä. Hänen mukaansa kasvu johtuu pikemminkin siitä, että transsukupuolisuuden tunnistaminen on tänä päivänä paljon helpompaa. Asiasta puhutaan avoimesti.

– Oman sukupuoli-identiteetin pohtiminen on ollut jo pidempään kasvussa Suomessa ja muissakin länsimaissa, toteaa Huuska.

Vuonna 2017 Suomessa sukupuoli-identiteetti tutkimuksiin hakeutui 800 ihmistä. Heistä 500 on aikuisia ja 300 on alaikäisiä nuoria.

Jos haluaisin takaisin naiseksi, täytyisi mennä uusiin leikkauksiin.

ALEX MUURINEN

Alex Muurisen mielestä asiaa kannattaa miettiä kunnolla ennen kuin hakee hormoneita tai menee leikkauksiin, koska sen jälkeen sukupuolenkorjausta on vaikea perua. Hormonien vaikutuksesta ääni madaltuu ja parta alkaa kasvaa.

– Mun ääni ei tästä enää muutu tai karvat vähene. Jos haluaisin takaisin naiseksi, täytyisi mennä uusiin leikkauksiin.

Mutta Alex Muurinen on sitä mieltä, että sukupuolenkorjaushoito kannattaa ehdottomasti käydä läpi, mikäli tunne omassa mielessä on vahva.

– Se on sun elämä, ei kenenkään muun, sanoo Muurinen.

Yksin en olisi jaksanut

Alex Muurinen oli jo aiemmin kamppaillut masennuksen kanssa, joten henkinen toipuminen sukupuolenkorjaushoidosta vei kauemmin kuin fyysinen. Tukena oli perhe ja apuna hyvät lääkärit. Tärkeimmässä roolissa oli puoliso Penina Peltonen, jonka kanssa Alex Muurinen meni naimisiin syksyllä 2015.

– Penina huolehti eläimistä, teki ruokaa ja siivosi. Hän on ollut minulle henkireikä, yksin en olisi tätä jaksanut.

Myös äiti oli tärkeässä roolissa toipumisen aikana. Jos oli murheita, äiti kuunteli. Hän oli heti alkuun ilmoittanut tukevansa lastaan kaikella mahdollisella tavalla.

Kuva on Alex Muurisen blogista.

Rintojen poisto teki miehen

Alun perin Turusta kotoisin oleva Muurinen alkoi jo 11-vuotiaana epäillä, että hänen ei pitäisi olla tyttö vaan poika. Seurasi raskaita jaksoja, jolloin koulussa kiusattiin rankasti outoa luokkakaveria.

Teini-iässä ajatukset selkenivät. Hän alkoi penkoa asiaa netistä, mutta suomeksi tietoa transsukupuolisuudesta löytyi siihen aikaan vain vähän. 17-vuotiaana hän oli varma, että haluaa muuttaa sukupuolensa naisesta mieheksi.

Ennen leikkauksia kysyttiin moneen kertaan, että oletko nyt ihan varma tästä.

ALEX MUURINEN

Kun oli täyttänyt 18 vuotta, Muurinen haki terveyskeskuksesta lähetteen sukupuoli-identiteetti tutkimukseen. Hoidot alkoivat marraskuussa 2009. Alussa oli kuuden kuukauden keskustelujakso, jonka aikana asioita pohdittiin yhdessä lääkäreiden kanssa.

– Ennen leikkauksia kysyttiin moneen kertaan, että oletko nyt ihan varma tästä.

Hän oli.

Seurasi hormonihoitoja ja leikkauksia, joista ensimmäinen ja tärkein oli rintojen poisto. Herätessään aamulla ensimmäisen kerran ilman rintoja hän tunsi vihdoinkin saaneensa miehen vartalon. Olo oli huojentunut ja kevyt.

– Nännit olivat mustat. Rintakehä oli täynnä arpia ja mustelmia. Ne eivät haitanneet. Olin niin onnellinen siitä, että nyt olen mies.

Rinnat ovat selkeästi näkyvä ruumiinosa, joka oli Muurisen mielestä erottanut hänet eniten muista miehistä. Se on asia, jonka kaikki näkevät.

– Rinnat tekivät minusta naisen, jos menin esimerkiksi uimahallin pukuhuoneeseen tai rannalle. Housujen sisältö ei ole niin merkityksellinen, koska sen näkee vain harva.

Arvet ja nännittömyys eivät haittaa

Miehenä oleminen on tehnyt Alex Muurisesta kokonaisen. Hän masentuu vieläkin joskus, mutta nyt hän pystyy muuten elämään sitä elämää, mitä itse haluaa.

– En enää jää omaan varjooni. Pystyn esittelemään itseni omana itsenäni, enkä vieraana ihmisenä. Voin olla onnellinen siitä, että minä olen juuri minä, enkä kukaan muu.

Rintakehä oli täynnä arpia ja mustelmia. Ne eivät haitanneet.

Olin niin onnellinen siitä, että nyt olen mies.

ALEX MUURINEN

Hän on sinut arpiensa kanssa. Rintakehässä on rintojen poiston jäljiltä palovammoja muistuttavat arvet ja nännejä ei enää ole. Muurinen kertoo, että tietämättömyyttään hän ei käyttänyt leikkauksen jälkeen tukisidettä, joten nännit eivät kiinnittyneet kunnolla. Veri ei kiertänyt ja nännit menivät kuolioon, jolloin ne poistettiin.

Välillä mietin, oliko tämä kaiken väärä

Nuori aviopari ei haaveile lapsista. Alex Muurinen toivoo, että elämä voisi jatkua sellaisena kuin se nyt on.

– Meillä on hevosia ja pärjäämme jotenkuten. Lisäraha ei olisi pahitteeksi, mutta tykkäämme molemmat työstä hevosten parissa, vaikka se ei kultakaivos olekaan.

En enää jää omaan varjooni.

ALEX MUURINEN

Lähtisikö Alex Muurinen uudestaan sukupuolenkorjaushoitoon, kun hän katsoo nyt elämänsä taaksepäin?

– Kyllä lähtisin. Välillä olen miettinyt, että oliko tämä kaiken väärä. Mutta kyllä se oli. Hoidon aikana kipu oli ajoittain kauhea, mutta tiesin koko ajan, että se ei jatku ikuisesti. Olen nyt onnellisempi kuin koskaan aiemmin elämässäni.

